

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 4 augusti 1999

Nr 829—835

INNEHÅLL

Nr		Sidan
829	Lag om identitetskort	1913
830	Lag om ändring av 23 § befolkningsdatalagen	1917
831	Förordning om ändring av befolkningsdataförordningen	1918
832	Förordning om ändring av äktenskapsförordningen	1919
833	Förordning om ändring av förordningen om centralen för turistfrämjande	1920
834	Jord- och skogsbruksministeriets beslut om förvaltningen av det nationella produktionsstödet för mjölk i anslutning till andelsmejeriet Mouhijärven Osuusmejeris konkurs	1922
835	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa av ministeriets beslut	1923

Nr 829

Lag om identitetskort

Given i Helsingfors den 28 juli 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Identitetskort

Polisen utfärdar på ansökan intyg över identiteten (*identitetskort*) för finska medborgare samt för utlänningar som är stadigvarande bosatta i Finland enligt lagen om hemkommun (201/1994) och som har införts i befolkningsdatasystemet samt vilkas identitet har kunnat konstateras på ett tillförlitligt sätt.

Polisen kan på sökandens begäran utfärda ett identitetskort som innehåller den tekniska del som behövs vid elektronisk kommunikation (*elektroniskt identitetskort*). Med hjälp av det elektroniska identitetskortet kan en person verifieras vid certifierad elektronisk kommunikation. Med hjälp av ett elektroniskt identitetskort kan en person dessutom vid behov underteckna handlingar och

meddelanden med elektronisk signatur och kryptera dem.

Polisen utfärdar på ansökan i 1 och 2 mom. avsedda identitetskort för minderåriga, om den minderåriges vårdnadshavare ger sitt samtycke därtill. Har den minderåriga flera än en vårdnadshavare och kan någon av dem på grund av resa eller sjukdom eller av annat motsvarande skäl inte ge sitt samtycke och skulle dröjsmål med avgörandet medföra oskäligt men, behövs denna vårdnadshavares samtycke inte. Polisen kan utan samtycke av vårdnadshavarna på ansökan för en minderårig person utfärda ett i 1 mom. avsett identitetskort som dock inte kan användas som resedokument.

Polisen kan av särskilda skäl utfärda identitetskort för en bestämd tid (*temporärt identitetskort*). Temporärt identitetskort kan av särskilda skäl även utfärdas för utlänningar som inte har hemkommun i Finland.

RP 18/1999
FvUB 2/1999
RSv 14/1999

Vad som nedan bestäms om identitetskort gäller även elektroniska identitetskort och temporära identitetskort, om inte något annat bestäms särskilt.

2 §

Identitetskortets innehåll

På identitetskortet antecknas släktnamn och förnamn, uppgift om kön, personbeteckning, den dag identitetskortet utfärdats och sista giltighetsdag, uppgift om den myndighet som utfärdat identitetskortet, kortets nummer och i fråga om finska medborgare uppgift om nationalitet. På identitetskortet finns dessutom kortinnehavarens fotografi och namnteckning.

På ett identitetskort som utan vårdnadshavarnas samtycke utfärdas för en minderårig antecknas dessutom uppgift om att handlingen inte kan användas som resedokument.

3 §

Det elektroniska identitetskortets innehåll

För elektroniska identitetskort kan utfärdas certifikat för användning av korten vid elektronisk kommunikation inom förvaltningen. Certifikaten utfärdas av Befolkningsregistercentralen. I 23 § befolkningsdatalagen (507/1993) finns bestämmelser om ansökningsförfarandet vid utfärdande av certifikat.

På det elektroniska identitetskortet finns, utöver vad som bestäms i 2 §, certifikatets datainnehåll enligt 20 § befolkningsdatalagen, sådana uppgifter för identifiering av kortinnehavaren som förutsätts vid användningen av elektroniska identitetskort samt nödvändiga tekniska uppgifter. På det elektroniska identitetskortet antecknas även uppgift om utfärdaren av certifikaten.

På det elektroniska identitetskortet kan på kortinnehavarens begäran registreras tekniska tillämpningar eller uppgifter för olika användningsändamål.

4 §

Elektroniskt identitetskort för den som är anställd hos en myndighet

På en statlig eller kommunal myndighets begäran kan på ett elektroniskt identitetskort

som utfärdas för en anställd registreras information som behövs för skötseln av den anställdes uppgifter. Denna information är giltig så länge som skötseln av uppgifterna varar.

5 §

Identitetskortets giltighetstid

Identitetskortet gäller tio år. Ett elektroniskt identitetskort gäller tre år. Ett temporärt identitetskort utfärdas för högst fyra månader.

6 §

Utfärdande av identitetskort och skyldighet att lämna uppgifter

Identitetskort utfärdas av polisinspektionen i ett härad på skriftlig ansökan. Sökanden skall personligen lämna in ansökan om identitetskort. Ett elektroniskt identitetskort skall även avhämtas personligen.

Den som utfärdar ett elektroniskt identitetskort skall för sökanden klargöra vilka konsekvenser en eventuell indragning av kortet har.

När polisen ger ut ett nytt identitetskort förfaller beslutet om utfärdande av ett tidigare identitetskort och det sistnämnda identitetskortet upphör att gälla. Om sökanden har det tidigare identitetskortet i sin besittning skall detta härvid överlämnas till polisen.

7 §

Förutsättningar för indragning av identitetskort

Ett identitetskort dras in om den som kortet utfärdats för anhåller därom. Ett identitetskort som utfärdats för en minderårig och vars utfärdande förutsätter samtycke av vårdnadshavarna dras in också om en vårdnadshavare återtar sitt samtycke.

Ett identitetskort kan dras in om

- 1) det har blivit fördärvat eller om anteckningarna på kortet har ändrats,
- 2) det har förkommit eller stulits,
- 3) det obehörigen används av någon annan än den som det har utfärdats för, eller
- 4) de i 3 § 2 mom. avsedda uppgifterna på ett elektroniskt identitetskort har ändrats.

8 §

Indragning av identitetskort

Ett identitetskort dras in av den myndighet som utfärdat kortet eller av polisinrättningen i det härad till vilket kortinnehavarens hemkommun hör. De i 3 och 4 § avsedda uppgifter och tillämpningar som finns på ett elektroniskt identitetskort kan efter indragningen inte längre användas.

Den myndighet som drar in identitetskortet skall för kortinnehavaren klargöra vilka konsekvenser indragningen har.

9 §

Förutsättningar för omhändertagande av identitetskort

Ett identitetskort skall tillvaratas av polisen när beslut om indragning av identitetskortet har fattats.

Ett identitetskort kan omhändertas tillfälligt innan beslut om indragning har fattats, om det föreligger sådana förutsättningar för indragning som avses i 7 § 2 mom. 1, 3 eller 4 punkten.

10 §

Omhändertagande av identitetskort

Ett identitetskort omhändertas av den myndighet som dragit in identitetskortet eller på denna myndighets begäran av polisen eller en passkontrollör.

I det fall som avses i 9 § 2 mom. får ett identitetskort omhändertas av en anhållningsberättigad tjänsteman. Även någon annan än en anhållningsberättigad polisman eller en passkontrollör kan tillvarata ett identitetskort i syfte att överlämna det till en anhållningsberättigad tjänsteman. Ett omhändertaget identitetskort skall utan dröjsmål tillställas den myndighet som utfärdat identitetskortet.

För omhändertagande av identitetskort kan kroppsvisitation företas.

11 §

Förstörande av identitetskort

Om ett identitetskort inte har avhämtats inom ett år efter det att kortet utfärdades,

kan det förstöras. Härvid förfaller beslutet att utfärda identitetskortet.

Polisen skall förstöra tidigare identitetskort som överlämnats till polisen enligt 6 § 3 mom.

Polisen skall förstöra identitetskort som dragits in enligt 8 §.

12 §

Avgift för identitetskort

För identitetskort uppbärs en avgift som överensstämmer med grunderna i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

13 §

Befolkningsregistercentralens ansvar för riktigheten av de uppgifter som registrerats på ett elektroniskt identitetskort

Befolkningsregistercentralen svarar endast för de uppgifter på ett elektroniskt identitetskort som den har registrerat på kortet.

14 §

Identitetskortsregister

Polisen för ett register över identitetskort (*identitetskortsregister*).

Om identitetskortsregistret bestäms närmare i lagen om polisens personregister (509/1995).

Befolkningsregistercentralen för i enlighet med 22 § befolkningsdatalagen ett register över certifikat som används vid elektronisk kommunikation.

15 §

Ändringssökande

Ändring i ett förvaltningsbeslut som fattats med stöd av denna lag kan sökas i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ett identitetskort kan omhändertas utan hinder av att ändring har sökts i ett beslut om indragning av identitetskortet.

16 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning kan närmare bestäm-

melser utfärdas om förfarandet vid ansökan om identitetskort.

Inrikesministeriet fastställer formuläret för identitetskort och för den ansökningsblankett som skall användas då identitetskort utfärdas.

17 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 december 1999.

Helsingfors den 28 juli 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Identitetskort som före den 1 mars 1999 utfärdats med stöd av förordningen om identitetskort (867/1990) gäller till den 31 december 2002 och identitetskort som beviljats den 1 mars 1999 eller därefter den tid som anges på identitetskortet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

L a g
om ändring av 23 § befolkningsdatalagen

Given i Helsingfors den 28 juli 1999

I enlighet med riksdagens beslut fogas till befolkningsdatalagen av den 11 juni 1993 (507/1993) en ny 23 § i stället för den 23 § som upphävts genom lag 202/1994 som följer:

23 §

Förfarande vid ansökan om certifikat

Befolkningsregistercentralen kan på sökandens begäran utfärda certifikat för elektroniska identitetskort som avses i lagen om identitetskort (829/1999) samt för andra kort eller tekniska anordningar som används för elektronisk kommunikation.

Ansökan om certifikat som Befolkningsregistercentralen utfärdar för elektroniska identitetskort som avses i lagen om identitetskort skall personligen inlämnas till polisinspektionen i ett härad. Polisinspektionen utför därefter en identifiering av sökanden.

Ansökan om certifikat för kort som används vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården samt annat socialskydd skall personligen inlämnas till Folkpensionsanstalten, som utför en identifiering av sökanden. Närmare bestämmelser om förfarandet vid ansökan om och utfärdande av kort inom social- och hälsovården och om de certifikat som utfärdas för dessa kort meddelas särskilt.

I fråga om sådana certifikat för elektronisk kommunikation inom förvaltningen som utfärdas för andra än i 2 och 3 mom. avsedda kort eller tekniska anordningar kan Befolk-

ningsregistercentralen med en annan myndighet, ett företag eller en sammanslutning komma överens om att ansökan personligen kan inlämnas till denna myndighet, detta företag eller denna sammanslutning för vidarebefordran till Befolkningsregistercentralen. Befolkningsregistercentralen skall härvid säkerställa att den som tar emot ansökan iakttar de krav som i personuppgiftslagen (523/1999) ställs på behandlingen av personuppgifter.

Den som tar emot ansökan skall identifiera sökanden med hjälp av en gällande, av polisen utfärdad handling som styrker identiteten och med hjälp av en kontroll av personens uppgifter i befolkningsdatasystemet på det sätt som närmare bestäms genom förordning. Om sökanden inte har någon sådan av polisen utfärdad i förordning närmare angiven handling varav identiteten framgår eller om det finns andra särskilda skäl för att säkerställa identifieringen, utförs den identifiering som hänför sig till ansökan av polisen.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 28 juli 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Nr 831

Förordning om ändring av befolkningsdataförordningen

Given i Helsingfors den 28 juli 1999

På föredragning av region- och kommunministern för handläggning av ärenden som hör till inrikesministeriets verksamhetsområde
upphävs i befolkningsdataförordningen av den 22 oktober 1993 (886/1993) 34 och 35 §, av dessa lagrum 34 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 352/1994,
ändras 4 § 1 mom. 17—19 punkten, samt
fogas till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordning 352/1994, ett nytt 3 mom., som följer:

4 §

Uppgifter om finska medborgare

Om finska medborgare registreras i befolkningsdatasystemet förutom personbeteckningen

17) uppgifter om avgöranden om omhändertagande av barn vilka träffats av det kollegiala organ som behandlar socialvårdsfrågor,

18) uppgifter som behövs för statliga val och kommunalval samt folkomröstningar,

19) uppgifter om medlemskap i den evangelisk-lutherska kyrkan, ortodoxa kyrkosamfundet eller ett registrerat religions-samfund,

5 §

Uppgifter om utlänningar

I befolkningsdatasystemet registreras dessutom med stöd av 31 § 1 mom. lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande (493/1999) anmälda uppgifter om domstolsbeslut som gäller förordnande eller befriande av företrädare i fråga om barn som fått uppehållstillstånd.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 28 juli 1999

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Nr 832

Förordning om ändring av äktenskapsförordningen

Given i Helsingfors den 28 juli 1999

På föredragning av region- och kommunministern för handläggning av ärenden som hör till inrikesministeriets verksamhetsområde

ändras i äktenskapsförordningen av den 6 november 1987 (820/1987) 1 § 1 mom., 2 § 1 mom. och 3 §, sådana de lyder i förordning 134/1997, som följer:

1 §

Hinder mot äktenskap prövas med användning av de uppgifter om de förlovade som fås ur befolkningsdatasystemet.

sökanden utfärda ett intyg för prövning av hinder mot äktenskap. Uppgifterna i detta intyg ersätter de uppgifter som avses i 1 § och intyget ersätter det intyg som avses i 2 §. Justitieministeriet får inte utfärda ett intyg utan den andras samtycke. Ett intyg som har utfärdats av justitieministeriet är i kraft i tre månader.

2 §

Om sådana uppgifter om den förlovade som behövs vid hindersprövning inte finns i befolkningsdatasystemet, skall den förlovade till den som prövar hinder lämna ett av en främmande stats behöriga myndighet utfärdat intyg för prövning av hinder mot det äktenskap som skall ingås.

Sökanden skall redogöra för varför uppgifter om honom eller henne inte finns i befolkningsdatasystemet eller varför ett sådant intyg som avses i 2 § inte finns att få. Sökanden skall dessutom ge en tillförlitlig skriftlig utredning över att det inte föreligger något hinder mot det äktenskap som skall ingås.

3 §

Om uppgifter för prövning av hinder mot det äktenskap som skall ingås inte finns i befolkningsdatasystemet och ett sådant intyg som avses i 2 § inte kan fås i Finland eller från utlandet, kan justitieministeriet på an-

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 28 juli 1999

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Nr 833

Förordning**om ändring av förordningen om centralen för turistfrämjande**

Given i Helsingfors den 28 juli 1999

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till handels- och industriministeriets verksamhetsområde

ändras i förordningen den 27 maj 1988 om centralen för turistfrämjande (459/1988) 1, 5—7 samt 9 §,

av dessa lagrum 1 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1280/1993, 6 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordning, 7 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1395/1992 och i nämnda förordning 1280/1993 samt 9 § sådan den lyder i förordning 866/1997, som följer:

1 §

Centralen för turistfrämjande, nedan centralen,

- 1) främjar turism från utlandet till Finland,
- 2) utvecklar turismen i Finland,
- 3) tar initiativ i frågor som gäller främjande av turism samt
- 4) bistår handels- och industriministeriet i ärenden som gäller internationellt samarbete inom turismen.

Centralen skall sköta också de uppgifter och uppdrag som enligt särskilda bestämmelser ankommer på den eller som handels- och industriministeriet särskilt bestämmer att den skall handha.

5 §

Direktionen för centralen tillsätts för högst tre år i sänder av handels- och industriministeriet.

Till direktionen hör en ordförande, en vice ordförande och högst fem medlemmar som utnämns av handels- och industriministeriet.

Direktören för centralen har rätt att närvara vid direktionens möten och har yttranderätt såvida direktionen inte beslutar annat.

Handels- och industriministeriet fastställer arvodena för direktionens medlemmar.

6 §

Direktionen beslutar om

- 1) centralens allmänna verksamhetslinjer samt om dess service- och övriga mål med iakttagande av de resultatmål, som den avtalat om med handels- och industriministeriet,
- 2) centralens budgetförslag, verksamhets- och ekonomiplan samt om godkännande av bokslut och verksamhetsberättelse,
- 3) inrättande och indragning av centralens verksamhetsenheter,
- 4) andra för centralen vittbärande och principiellt viktiga ärenden.

7 §

Direktionen sammanträder på kallelse av ordföranden, eller då ordföranden är förhindrad, på kallelse av vice ordföranden. Direktionen är beslutför då ordföranden eller vice ordföranden och minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande. Om direktionen är oenig om hur ett ärende skall avgöras, fattas beslut i saken genom omröstning med iakttagande av samma förfarande som i en kollegial domstol.

9 §
Behörighetsvillkor för tjänsterna vid centralen är

1) för direktören högre högskoleexamen, i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap samt god förtrogenhet med frågor som gäller turismen eller internationell affärsverksamhet,

2) för avdelningschef högre högskoleexamen, förtrogenhet med de uppgifter som hör till tjänsten samt i praktiken visad ledarförmåga.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1999.

Helsingfors den 28 juli 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Kimmo Sasi*

Jord- och skogsbruksministeriets beslut

om förvaltningen av det nationella produktionsstödet för mjölk i anslutning till andelsmejeriet Mouhijärven Osuusmeijeris konkurs

Utfärdat i Helsingfors den 2 augusti 1999

Jord- och skogsbruksministeriet har med stöd av 3 § 2 mom. lagen den 30 november 1994 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1059/1994) beslutat:

1 §

Tillämpningsområde

Vid förvaltningen av det stöd som avses i 6 § 1 mom. statsrådets beslut av den 10 december 1998 om vissa stöd under övergångsperioden till jordbruks- och trädgårdsproducenter 1999 (941/1998) och som betalas på grundval av mjölk som andelsmejeriet Mouhijärven Osuusmeijeris (andelsmejeriet) mjölkproducenter levererat till sagda mejeri under maj och juni 1999 och för att trygga statens fordringar vid konkursförfarandet förfars på det sätt som bestäms i detta beslut.

2 §

Betalning av produktionsstöd

Jord- och skogsbruksministeriet betalar på ansökan de produktionsstöd för mjölk som avses i detta beslut till andelsmejeriets mjölkproducenter till den del som de utblivit på grund av att mejeriet försatts i konkurs.

3 §

Ansökan om produktionsstöd

Jord- och skogsbruksministeriet sänder förhandsifyllda ansökningsblanketter för ansökan av produktionsstöd till andelsmejeriets mjölkproducenter.

Mjölkproducenten skall sända den kompletterade och undertecknade ansökan till jord- och skogsbruksministeriet senast den 20 augusti 1999.

4 §

Bevakning av konkursfordran

Jord- och skogsbruksministeriet sköter vid andelsmejeriets konkursförfarande om bevakningen av fordran som uppkommit med anledning av statens stödmedel som erlagts till andelsmejeriet för betalning av produktionsstöd och som inte redovisats vidare till jordbrukarna.

5 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 4 augusti 1999.

Helsingfors den 2 augusti 1999

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Lagstiftningsråd *Esko Laurila*

Nr 835

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om vissa av ministeriets beslut**

Utfärdat i Helsingfors den 30 juli 1999

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordningen av den 22 december 1993 (1364/1993):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
JSMb om införsel av levande nötkreatur och produkter som härstammar från nötkreatur från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland	15/IMPORT/1999	30.7.1999	1.8.1999

Beslutet har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings föreskriftssamling. Beslutet kan fås från jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning, Glogatan 4 A, 00100 Helsingfors, tfn (09)1601.

Helsingfors den 30 juli 1999

Biträdande avdelningchef *Matti Aho*

Regeringssekreterare *Elisa Kumpula*

Kommissionens beslut 94/474/EG, EGT nr L 194, 29.7.1994, s. 96, kommissionens beslut 98/256/EG, EGT nr L 113, 15.4.1998, s. 32, kommissionens beslut 98/351/EG, EGT nr L 157, 30.5.1998, s. 110, kommissionens beslut 98/564/EG, EGT nr L 273, 9.10.1998, s. 37, kommissionens beslut 98/692/EG, EGT nr L 328, 4.12.1998, s. 28, kommissionens beslut 1999/514/EG, EGT nr L 195, 28.7.1999, s. 42

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 829—835, 1 1/2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1999